

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר וירא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"וירא אליו ה' באלוני ממרא" (בראשית יח, א).
אע"פ שסתם יהודי כשר, בחזקת כשרות הוא עומד, מ"מ כל אחד צריך לשמור את העצמות וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ב מ"ה) אל תאמין בעצמך עד יום מותך, והוסיפו (בכוכות כט, א) שהרי יוחנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה שמונים שנה!! ולבסוף נעשה צדוקי!!! געוואלד!!! הלא תראה שרב

אפילו כשחטאו ופשעו ומרדו, בחי' "אלוני ממרא", כי אלוני תרגם אונקלוס במישרי, דהיינו מישורי היצר, שכל העבירות דומות עליו כמישור (ע' ימא עה, א), בבחי' (דברים כט, יח) שלום יהיה לו כי בשרירות לבי אליך. וזהו ממרא. ל' מרי ומרד בה' ובתורתו, ולשון המרה וחילוף ותמורה, שממיר אור בחושך, טוב ברע, מתוק במר. ואעפ"כ וירא אליו ה' לקרבו ולרחמו, כי לא ידח ממנו נידח וכנ"ל. ויהי רצון שנתרחק ונזהר מחטא עון ופשע ונתקרב להשי"ת.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

מה תשתוחחי (תהלים מב, יב).
מה תשתוחחי... מסיים בדיברי חיזוק מלוקטים מכל מה שהזכיר עד כאן.

כי עוד אודנו. עוד יבוא היום - יום הישועה והגאולה שנודה ונשבח לה'.
ישועות פני. שיהפכו פני לשמחים ומאירים. וידעו ויראו שהוא אלוקי (כנגד "איה אלוקיך").

למנצח (תהלים נט, א), פי' למשורר, כי השמח ומחוק א"ע בשמחה הוא המנצח, וכמ"ש רבינו ז"ל בספר המידות (עך שמחה חלק שני) השמח - מצליח. ואפ"י קשה לו לשמח, יחזק א"ע באיזה שיר וניגון (ויעשה כל מה שיוכל) ואפילו אינו בר הכי, וכמ"ש רבינו בשיחות הר"ן (שיחות הר"ן רעג).

אל תשחת. היינו תש - חת, כלומר ביקש שמהפחד והיראה שיש לו ממנו יתברך לא יחלש ויהי ח"ו תשוש. כי צריך נפש בריאה בגוף בריא.

(מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תיה"כ) **אוי לה לספינה שאבד קברניטה** כי כל אדם חייב להאמין בעצמו שאע"פ שהוא כמו שהוא השי"ת אוהב אותו וכנ"ל שזה בחי' משחז"ל (ויק"ר אחרי מות, כא, ה) זהו שאמר הכתוב (משלי כד) כי בתחבולות תעשה לך מלחמה, כדאמר

כְּבוֹדָם מִזֶּה הַצְּדִיק
כִּי כָל כְּבוֹד שֵׁשׁ לְכָל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם, מְקַמֵּן וְעַד גְּדוּל, כָּלֵם הֵם מְקַבְּלִים רַק מִזֶּה הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר, בְּחִינַת מִשְׁכָּן, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ הַכֹּל. כִּי כָל כְּבוֹד וְהַגְּדָלָה, הוּא רַק אֶצֶל זֶה הַצְּדִיק, וְכָלֵם מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ. כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְגִלָּה ל"א): 'כָּל מְקוֹם שֶׁאֵתָה מוֹצֵא גְדָלְתוֹ שֵׁם אֵתָה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹ'. נִמְצָא, שֶׁבְּמְקוֹם הַשְּׁפָלוּת וְהַקְּטָנוּת, שֵׁם שׁוֹרֵה כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדָלָה, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲשַׁכֵּן אֶת דְּפָא". וְעַל כֵּן כָּל הָרְאשִׁים שֶׁבָּעוֹלָם, מְקַבְּלִים כְּבוֹדָם מִזֶּה הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר וְכֵן הַתְּחַדְּשׁוֹת הַכְּבוֹד, כִּי כָּל פֶּעַם נִתְחַדֵּשׁ הַכְּבוֹד, שֶׁזֶה הַמְּמַנֶּה פֶּא לְהַתְּמַנֵּת אַחֵר, וְנִתְחַדֵּשׁ הָרְאשִׁיּוֹת וְהַכְּבוֹד הוּא הַכֹּל עַל-יְדֵי זֶה הַצְּדִיק.
(ליקו"מ ע)

ר' יוחנן לעולם יעשה אדם עצמו קברניט וכו', וכשם שקברניט צריך לדאוג לכל צורכי הספינה כך יראה את עצמו קברניטו של עולם שצריך לדאוג לכל העולם, וזוה בעצמו יתעלה האדם מעל כל מיני קטנוניות והבלי עוה"ז ויכניס ראשו ורובו בעבודתו יתברך ואם יזכה יתעלה להיות באמת קברניטה של עולם עכ"פ לפי בחינתו, שזה בחי' אברהם אבינו שבשילו נברא העולם כמ"ש חז"ל (כ"ד, בראשית יט, ו) בהבראם, באברהם, בזכותו של אברהם נברא העולם, כי אברהם אבינו ע"י יגיעתו בעבודת ה' זכה להיות ראש וראשון לכל הצדיקים (ועיין שהש"ר ג, ה), וע"כ זכה להיות באמת קברניטה של העולם וכמ"ש חז"ל (כ"ב צא). אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם עמדו כל גדולי אומות העולם בשררה ואמרו אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברניטה. - ואע"פ שנראה כמוזגם וכגאווה ויוהרא שהאדם יחשוב שכל העולם לא נברא אלא בשבילו, מ"מ באמת אינו כן כיון שאינו מתגאה ואינו מתנשא על אף אחד עי"ז אלא אדרבא מקבל על עצמו עול עבודתו יתברך ונעשה עבד לכל העולם ודואג לכאור"א ולתיקון העולם אין זה מקבל שררה אלא מקבל עבדות ועל זה נאמר (יה"ב ב"י) ויגבה לבו בדרכי ה' בבחי' בתחבולות תעשה לך מלחמה וכנ"ל. (מתוך הספר "יש מאין")

עמרם חסידא קדוש עליון היה, וכמעט כמעט נכשל בדברים חמורים (כמסופר במס' קדושין פא, א), ומסופר על רבי מאיר ורבי עקיבא שהיו מתלוצצים בעוברי עבירה, וכמעט הם בעצמם נכשלו (שם). ואם בארזים יכולה לשלוט השלהבת, מה יעשו איובי קיר (מוע קטן כה, ב), דור שפל כשלונו עוקבתא דמשיחא. וכבר אמרו חז"ל (שבת קה, ב) כך אמונותו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד [שמכשילו בחמורות שבחמורות, עד] שאומר לו עבוד עבודה זרה, (וק"ו כל הבחינות של פגם האמונה עד פגמים חמורים) והולך (ונכשל) ועובד. וכמ"ש (סוכה נב, א) א"ר אסי יצה"ר בתחילה דומה לחוט של בוכיא (פרשי"ע עכביש), ולבסוף דומה כעבותות עגלה שנאמר (ישעיה ה) הוי מושכי העוון בחבלי השוא, וכעבות העגלה חטאת. ופרשי"ו ולבסוף, משאדם נמשך אחריו מעט - מתגבר והולך בו: מושכי העון בחבלי שוא. מתחילה היו מביאין אותו עליהם ע"י חבלים שאינם של כלום: וכעבות עגלה, חבל עבה שקושרים בו את הפרה למחרישה ואמרו (חגיגה טז, א) מאי דכתיב (מכה ז) אל תאמינו ברע, אל תבטחו באלוף, אם יאומר לך יצר הרע "חטוא והקב"ה מוחל לך" אל תאמין, שנאמר אל תאמין ברע, ואין רע אלא יצה"ר שנאמר (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע, עיי"ש. ואמרו (נדרים לב, ב) שבשעה שמתגבר היצר הרע לא זוכרים האמת והתכלית. ואמרו (קדושין פ, ב) שאפילו בשעת אנינות ואבלות מתגבר היצר הרע. ואמרו (כ"ז כב) בתחילה היצר הרע תש כנקיבה ואח"כ מתגבר כזכר, בתחילה היצר הרע נעשה כאורח, ואח"כ הוא נעשה אצלו בעל הבית, וכל ימי חייו צריכים להתחזק ביראת שמים, אפילו עשה כן כל ימי חייו ובהצלחה, גם בימי זיקנה יכול ח"ו להכשילו, (וכעובדא הנ"ל דיוחנן כה"ג, ועוד רבות), וכמ"ש (קה"ר ד) שיצה"ר נקרא מלך זקן וכסיל. מלך - שהכל שומעים לו. זקן - שמוזדווג לאדם מילדותו ועד זיקנותו. ואמרו (שוחר טוב לה) יצה"ר נולד עם האדם וגדל עמו כל ימיו, ואם יכול להפילו בגיל ארבעים, חמישים, ששים - הרי - מפילו. והנה, אע"פ שהאדם נכשל במה שנכשל, ואפילו במזיד ובמרד, ימים ושנים, מ"מ רחמיו יתברך אין להם גבול וחקר, וידו פשוטה לקבל שבים, לבלתי ידח ממנו נידח (ע' שמואל"ב יד, יד), ועד יום מותו תחכה לו, אם ישוב מיד תקבלו'. כי רחמיו על כל מעשיו (תהלים קמה, ט), ק"ו על בניו בני ישראל, כמ"ש (דברים יד, א) בנים אתם לה' אליכם. וזה בחינת "וירא אליו ה' באלוני ממרא". ה' מודגש היא מידת הרחמים, הפשוטה לקבל שבים,

לע"נ עמיהו בן משה ז"ל * לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * יוזג הנגן ליוסף בן נחמה * מול טוב מבני הישיבה לשי דוד קורו

מדרש

והוא ישב פתח האהל כחם היום (יה, א) רבי ברכיה משום רבי לוי אמר ישב כתיב, בקש לעמוד, אמר לו הקדוש ברוך הוא שב, אתה סימן לבניך, מה אתה יושב ושכינה עומדת, כך בניך יושבין ושכינה עומדת על גבן, כשישראל נכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות וקורין קריאת שמע והן יושבים לכבודי ואני על גבן, שנאמר (תהלים פב, א) אלהים נצב בעדת אל. אמר רבי חגי בשם רבי יצחק עומד אין כתיב כאן אלא נצב, אטימוס, כמה דתימא (שמות לג, כא) ונצבת על הצור. כתיב (ישעיה סה, כד) והיה טרם יקראו ואני אענה, רבי שמואל בר חיאיא ורבי יודן בשם רבי חנינא, על כל שבח ושבח שישראל משבחין להקדוש ברוך הוא משרה שכינתו עליהם, מה טעם (תהלים כב, ד) ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.

(בראשית רבה מח, ז)

עקר זכות עקדת יצחק

הוא בחינת רצון וקסופין דקדושה, שזה היה עקר מעלת הנסיון של אברהם ויצחק מה שנתרצו לישטק ולמות על קדוש השם. ועל ידי שנתרצו לזה ברצון שלם באמת נחשב כאלו נשטק ונקרב על גבי המזבח. אף על פי שבאמת לא שלח ידו אליו ולא עשה לו מאומה. נמצא שעקר זכות העקדה הוא רק רצון וקסופין דקדושה. ומחמת שיצחק זכה או לכסופין קדושים כאלה באמת במסירת נפש כזה, משם נמשך קדושת נפשות ישראל שיצאו ממנו. שיש בכל אחד ואחד מישראל נפש קדושה שמרצה למטר נפשו על קדוש השם תמיד. נמצא שכל אחד מישראל נפשו ורצונו חזק תמיד להשם ויתברך, כי כל אחד מישראל מוכן תמיד ברצון שלם למות על קדוש השם. כי בפנימיות נפשו רצונו חזק מאד מאד להשם ויתברך. וזה מחמת שקבלנו בני יצחק אבינו שיעקב על גבי המזבח ברצון שלם בשביל לעשות רצונו ויתברך.

(הלכות אומנין ה"ד אות י')

ידעתי למען אשר יצוה

עקר הצוואה שצריך האדם לצוות את בניו ואת ביתו אחריו הוא, שישמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט, כמו שכתוב (בראשית יח): "כי ידעתי למען אשר יצוה וכו'". ותקון גדול לנפש הנפטר, כשצוה לצוות את בניו שיתנו צדקה מממונו לתלמידי חכמים אמתים, שעל ידי זה נולדין ונתחדשין הלכות קדושות, בחינת משפטי התורה הקדושה, ועל כן הצדקה הזאת היא בחינת "צדקה ומשפט". וזה עקר תקון הממון של זה הנפטר, שהתיגע בו בימי חייו, ועל ידי זה זוכה הנפטר לבוא מהרה אל תכליתו, שהוא בחינת שעשוע עולם הבא, כמבאר בפנים. (הל' פריקה ומענה ה"ד אות לב)

והוא ישב פתח האהל

נא בני חזק ואמץ ותתמיד בלמודך היטב ללמד כמה שעות בכל יום וגם לומר תהלים ותפלות בכל יום וגם לפרש שיחתך בכל יום ולרחם על עצמך בכל יום. ואם יתן השם יתברך יתן, ואם לאו לאו. עלינו לעמד כרש ואביון לבקש מתנת חנם להציל נפשנו, או לי רחם.

ולא אוכל להתאפק מעצם אהבתך מלכתב לך מעט ממה שאמרתי בשבת קדש העבר. ותמצית הענין מרמזו בפסוק (בראשית י"ח): והוא ישב פתח האהל כחם היום. יושב לשון המתנה ועקבה זמן רב, כמו: ותשבבו בקדש ימים רבים, הינו שאין האדם זוכה להתגלות אלהות בחינת וירא אליו ה' כי אם על ידי שיושב וממתין ומתעכב אצל פתח אהל הקדשה זמן רב. ואף על פי שבתוך כך עובר עליו מה שעובר. וחקימות היום שהם כלל התאוות בוער אותו הרבה אף על פי כן הוא אינו מניח את מקומו חס ושלום רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל הפתח ימים וזמנים רבים בחינת והוא יושב פתח האהל כחם היום והבן היטב, כי איתא בדברי זכרוננו לברכה (לקוטי מוה"ר חלק ב' מה) שלפעמים האדם אצל הפתח והוא שוב לאחור או שמששתש ומתפשט אז כנגדו הבעל דבר וכו' אבל מי שחושב על תכליתו הנצחית באמת וחס על חייו באמת אינו שוב לאחור ואינו זו ממקומו חס ושלום בשום אופן רק הוא יושב וממתין אצל פתח אהל הקדשה שהוא אהל בית המדרש ואהל הצדיקים והקשרים אף על פי שחם היום בוער חס ושלום ועל ידי זה וירא אליו ה' וכו'. ויתר מזה מבאר אצלי באריכות יותר. ובזמנים הללו בכל מה שעובר עלי או מה שאני שומע ממך וכיוצא בך אני נזכר בכל פעם והוא ישב פתח האהל וכו' כנ"ל. ואף על פי שהכליון עינים קשה מאד אף על פי כן צריכין להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בשמחה בכל עת על פי הדרכים שהזהירנו אדוננו מורנו ורבונו זכרוננו לברכה, ובפרט שבתוך כך עוסקים קצת בתורה ותפלה ומצוות אשר הם חיינו ושמתנו, יתר מזה אי אפשר להאריך פי הגיע זמן קריאת שמע של שקרית לומר בשמחה אשרינו מה טוב וכו' ולהניח טלית ותפלין וכו'. דברי אביה המצפה לישועות חדשות בכל עת שיתקיים מהרה (ישעיה יב) ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה כתרגומו ותקבלון אולפן חדת וכו'. מבחיני צדיקיא.

(עלים לתרופה מכתב כח)

ואיה השה לעולה

אחר שבא מלמברג נסע על פי רב לטיל מחמת עצם חלישותו ובנסיעות אלו לטיול שמענו כמה וכמה תורות נפלאות ונוראות ופעם אחת נסעתי עמו ודבר עמי מענין הספר שלו שנדפס בסמוך ושבח אותו מאד ואמר מאחר שפבר נדפס צריכין ללמד אותו מאד עד שיהיה שגור בעל פה וכו' כמבאר במקום אחר (תי מוה"ר ש"ח) ואחר כך ענה ואמר צריכין לחבר עוד ספר אחד שיהיה נאה ויפה עוד יותר מהראשון ואחר כך בהיותי עמו בשדה וכבר בקש לעלות על העגלה לישוב עליה לחזור לביתו, נתגלגל מתוך שיחתו הקדושה שגלה לפני התורה הנוראה על פסוק ואיה השה לעולה (לקוטי תנ"ך י"ב), והיא עמקה מאד מאד ומחיה נפשות מעמקי שאול תחתיות מאד מאד לחיותם לחיי עולם וכו', כמבאר למען שם בספרו הקדוש ובדברינו מה שזכרתי להשם ויתברך להודיע ולבאר בדברי התורה הזאת עין שם.

ואחר כך כשחזרתי עמו לביתו ענה ואמר לי זה יהיה לך על הספר השני הינו מה שאמר תחלה שצריכין עוד לחבר ספר שני וכו' כנ"ל.

(ימי מוהר"ת חלק ראשון כט)

בחמלת ה' עליו

זה שאנו רואים, שלפעמים נתלהב האדם בתוך התפלה ואומר כמה תבות בהתלהבות גדול, זה בחמלת ה' עליו, שנפתח לו אור אין-סוף והאיר לו; וכשוראה אדם התנוצצות הזאת, אף על-גב דאיהו לא חזי, מזלה חזי תכף נתלהב נפשו לדבקות גדול, לדבק את עצמו באור אין-סוף; וכשעור התגלות אין-סוף, לפי מנין התבות שנפתחו והתנוצצו כל אלו התבות אומר בדבקות גדול ובמסירת נפשו ובבטול כחותיו; ובשעה שנתבטל לגבי אין-סוף, הוא בבחינת "ולא ידע איש", שאפלו הוא בעצמו אינו יודע מעצמו. אבל זאת הבחינה צריך להיות רצוא ושוב, כדי שיתקיים: ושותו, שלא יסתלק קדם זמנו, חס ושלום; כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה בעבודתנו, בשביל זה צריך שלא ישאר כן, אלא עד עת שיבוא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ויטל נשמתו, אזי יתבטל באין סוף בתכלית כפי מה שזכרתי.

(לקו"מ סימן ד)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה